

Kaip protas, taip ir patyrimas nuleidžia mūsų tikslus, kad tautos dora būtų ta, kur tikybiniai principai atsispindi.

— Washington.

"DARBININKO" KAINA:

tris kartus savaitėje... \$3.00
vieną sykį savaitėje... \$1.50
Bostono apilinkėje... \$4.00
Ukrubėje metams... \$4.25
Vienas numeris... 8c.

VOL. 3 Metai 3 Tel. So. Boston 620. **Organas Am. Lietuvių Rymo-katoliku šv. Juozapo Darbininkų Sąjungos.** Tel. So. Boston 620. **No. 17 | 349**

Entered as second-class matter September 23 1915 at the post office at Boston, Mass., under the Act of March 3, 1879. 242 W. BROADWAY, SO. BOSTON, MASS. VASARIO (FEBRUARY) 14, 1918.

Rusija išstojo iš karės.

True translation filed with the postmaster at Boston, Mass. on Feb. 13, 1918 as required by the act of October 6, 1917.

RUSIJA IŠSTOJO IŠ PA-SAULINĖS KARĖS.

Sulyg naujausių žinių iš Londono ir kitų Europos centrų, tai visa Rusija aiškiai išstojo iš karės.

Po to, kaip Ukraina susitakė su centralėmis valstybėmis, tai ir volsevių vadai formaliai paskelbė, jog Rusija jau nekariauja ir išdavė demobilizacijos įsakymus visuose frontuose.

True translation filed with the postmaster at Boston, Mass. on Feb. 13, 1918 as required by the act of October 6, 1917.

ATĖJO PATVIRTINIMAS.

London, vas. 12. — Šiandien gautas oficialus Rusijos patvirtinimas vokiečių paskelbtos žinios, kad Rusija išstojo iš karės.

Pranešime sakoma, jog taikos derybos su Centralėmis valstybėmis pasibaigė. Rusijos delegacija, vienok, atsisakė pasirašyti po sutartim, reikalaujančią Vokietijai naujų žemių. Bet rusai metę karės prieš vokiečius ir austrus, "darbininkus ir sodiečius, kaip mes patys."

True translation filed with the postmaster at Boston, Mass. on Feb. 13, 1918 as required by the act of October 6, 1917.

BOLŠEVIKAI SKERDŽIA VYRUS MOTERIS IR VAIKUS.

Kopenhaga, vas. 11. — Visą Finlandiją paplūkus kraujuose, kurį paliejo Randonio Gvardija. Kaip pranešama, tai vien Tammerforse ir Helsingforse bolševikai išplovė arti 500 vyrų, moterų ir vaikų.

Helsingforse, Finlandijos sostinėje teatras ir daug viešų namų išgrauti. Rusijos bolševikai sudegino sandėlius, kur buvo sudėtas maistas, atgaben-tas iš Danijos badaujantiems finams.

Seimo reikalais.

SEIMO RENGIMO KOMISI-JOS PRANEŠIMAS.

Seimo rengimo, kaip ir visos komisijos susideda iš visų srovių atstovų, pritariančių seimo saukimui. Seime visos dalyvaujančios srovės turi ly-gias teises, nežiūrint didžiū-mos ir visi nutarimai bus pri-imti tikta visoms srovėms bendrai susitariant. Kame-neis galima susitarkinti, tie klausimai nebus keliami.

Visokios organizacijos, ko-kios tik pasilietusius randasi, privalo siųsti savo atstovus vieną nuo kiekvienos 50 savo narių. Nepilna 50, jei tik yra 25 ar daugiau, skaitosis už 50. Centralės organizacijos, nežiū-rint kad jų kuopos siųs atsto-vus, turi dar teisę siųsti po 3 delegatus nuo centrų. Laikra-ščių redakcijos po 1-ą, para-pijos nežiūrint į parapijų di-delį skaičių siūnia po 3 atsto-vus.

Seimo dienotvarkė.

- 1) Seimas atsidaro kovo 13 d., 10 val. ryte.
- 2) Mandatų dabinimas tvar-kyti, ženklinių dabinimas ir tt.
- 3) Saugėjų pranešimai ir prezidiumo išrinkimas.
- 4) Išnešimas pasveikinan-čios prezidentą Wilsoną rezolucijos ir jos pasiuntimas.
- 5) Lietuvos neprisigulmės klausimas:
 - a) Lietuvos valdžios for-mos pakeidavimas.
 - b) Mažumų klausimas.
 - c) Santykiai su kaimy-nais.
- 6) Lietuvos atstatymo klau-simas:
 - a) Rezoliucija dėl gyvyu-jančių ir besiveriančių bendrovių.
 - b) Pabėgusių lietuvių su-grąžinimas tėvynėn.
 - 7) Mokėčiai Lietuvos reika-lams.
 - 8) Srovių bendradarbiavi-mas. (Visi klausimai, kur srovės susitarkys bendrai veikti).
 - 9) Visoki įnešimai, kurių dabar negalima permatyti.

Be galutinai bus sutaisyta dienotvarkė bendrame posėdyje seimo rengimo ir rezoliucijų komisijų. Čionai paduoda-me tikta bendruose ruožuose.

Zemiam paduodame manda-to formą, kurią reikia išpil-dyti dviejose kopijose:

PALŪDIJIMAS.

..... (Tokia ir tokia draugi-jai ar kuopa ir iš tokios ir to-kios vietos) Turinti

..... narių ingaliavo atstovau-ti minėtą organizaciją Visuotinė-se Seime New Yorke šiuos at-stovus:

- 1) (Atstovų vardai)
- 2)
- 3)
- 4)

Pirmininkas
Sekretorius
(Data)

Visokios organizacijos, ku-rios tik prisijus delegatus į Vi-suotinę Seimą, privalo savo delegatams išrašyti mandatus, kaip augščiaiu nurodyta. Viena tokio mandato kopija turi būti pirm Seimo, kaip galima ankščiaiu pasijusta Seimo Ren-gimo Komisijai, tai yra man-datų komisijai šitokių antra-ščių: **Lietuvių Seimui, Sta. W., Box 58, Brooklyn, N. Y.** o kita kopija turi būti induota pa-tiems delegatams. Visi man-datai prieš Seimą bus sutvar-kyti ir priduoti seimo sekreto-riatui. Jei kame įvyktų klai-dos, tai jas bus galima patai-syti sulyg antrųjų mandatų kopijų, kurias atsivežs su sa-vimi patys delegatai.

Apskritai visokiuose Seimo reikaluose rašydami laiškus adresuokite taip: **Lietuvių Sei-mui, Sta. W., Box 58, Brook-lyn, N. Y.**

Seimo rengimo komisijos:—
Pirm. — J. B. Kaupas.
Sekr. — P. Norkus.
P. S. Kur delegatams apsi-stiti ir seimo salės vieta bus vėliau paskelbta.

Lietuvą lenkų vienybę pasitinka su šluota.

Wilsono atsakymas Vokietijai.

True translation filed with the postmaster at Boston, Mass. on Feb. 13, 1918 as required by the act of October 6, 1917.

TAIKA NEGALIMA.

Washington, vas. 11. — Su-jungtoji kongreso sesijoj šian-dien prezidentas Wilsonas parašė, kur apreiškė, jog taikos negali būti ant tų išlygų, kokias išstato Vokietijos kan-clierius grafas Hertling savo kalboj Reichstago komitetui. Prez. Wilson aiškiai pabrėžė, jog Vokietijos pasistatymas rodo palinkimą testui karę. Au-stro-Vengrijos pasistatymas, prezidentas sakė, yra tiesioginė priešgynybė Vokietijos pasistatymui. Prezidentas gy-rė grafo Czernino pranešimą, bet Vokietijos valdymas Aus-trijos sulaukė jų nuo atvi-resnio apreiškimo.

True translation filed with the postmaster at Boston, Mass. on Feb. 13, 1918 as required by the act of October 6, 1917.

LITUVA PASKELBĖ NEPRIGULMĘ.

Bernas, vas. 12. — Šveicari-joj Augščiausioji Lietuvių Ta-ryba, kuri saugoja užsieninius Lietuvos reikalus išsuntinėjo visoms kariaujančioms ir neu-tralėms valstybėms, turin-čioms ambasadas Šveicarijoj, tekstą rezoliucijos, priimtos Vilniaus Valstybinės Tarybos, apskelbiančios atnaujinimą Lietuvos neprisigulmės su so-sietine Vilniuje.

PASIDIDINO APETITAS.

Washington, vas. 12. — Per pastaruosius 12 mėnesių Sur-valstijose žmonės ant 10 nuoš-suvalgė daugiau, negu prieš-tai. Ir tas atsitiko po tokių didelių raginimų taupyti maistą.

Maisto administratorius sa-ko, jog taip atsitiko todėl, kad darbininkų algos pakilė ir jie gali po daugiau pirkties.

MISIJO NORWOOD, MASS.

TĖVAS ALFONSAS MARIA PASIONISTAS

Laikys Misijas nuo Vasario-February 17 iki 24 d. **SV. JURGIO BAŽNYČIOJE, NORWOOD, MASS.**

Vakarinės pamaldos ir pamokslai bus 7:30 val. vak. Mišios šiomis dienomis 5 ir 8 val. ryte. Nedėliomis vakarinės pamaldos 7:30 val. vakare; mišios 8 ir 10:30 val. ryte.

Tėvas Alfonsas gerai pažįsta visuomeninį lietu-vių gyvenimą ir suprantą dabartinius darbininkų reikalus.

Tai-gi nepraleiskite progos ir išklausykite jo rimtus ir naudingus nurodymus.

KUN. A. DAUGIS, Klebonas.

True translation filed with the postmaster at Boston, Mass. on Feb. 13, 1918 as required by the act of October 6, 1917.

ANGLIJA LAIKYSIS SAVO.

London, vas. 12. — Pre-mieras Lloyd George parla-mente laikė prkalbą ir pasa-kė, jog laikai apsilvęs skai-tydamas Vokietijos kanceliero von Hertlingo ir Austro-Ven-grijos užsienio reikalų mini-sterio Czernino atsakymus prez. Wilsonui ir Anglijos valdžiai.

Jis sakė, jog valdžia nei kiek nenusileis nuo savo kari-nių tikslų. Girdi be reikalo šaukti apie taiką, kuomet nėra taikos.

Premieras sakė, jog Vokie-tijos pasielgimas su Rusija pa-rodys jos tikrą nemorą atsižai-dėti naujų žemių.

True translation filed with the postmaster at Boston, Mass. on Feb. 13, 1918 as required by the act of October 6, 1917.

ITALIJOS VALDŽIA NUSKYRĖ KOMISIJĄ IŠTIRTI, KODĖ ITALŲ FRONTAS SPALI MĖNESYJE BUVO PERLAUŽTAS.

Venecijoje, kur pirma gyve-no 150.000 žmonių, dabar be-liko tik 20.000. Tik viena ba-žnyčia tėra atdara. Jon ren-kasi gyventojai du kartų dienai ir meldžiasi, kad Viešpats apsaugotų jų miestą nuo karės baisenybių.

Argentinioj apšauktas gene-ralis streikas. Streikininkai, pametę darbus ėmėsi naikini-mo darbo. Ardė geležinkelius, plėšė traukinius, nutraukinėjo telegrafo vietas.

Bolševikai Finlandijoje ren-gėsi padaryti visuotiną sker-dynę. Rengėsi išpjauti visus asmenis kapitalistinės klesos virš 8 metų amžiaus. Stoka-vo tik dviejų balsų priimti tą sumanymą.

Atsišaukia pagalbos.

NELAISVIAMŲ REIKALIN-GA PAGELBA TUOJAU.

Panėdelyje "Darbininkas" gavo šitokią kablegramą:

Vas. 10-18.

Tautos Fondui ir "Darbininkui," 242 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Prigėlbėkite lietuviams karės nelaisviams, kenčiantiems alkį. Mirtingu-mas didelis. Šelpimo dar-bas Kopenhagoj gerai su-organizuotas. Visokių pro-vizijų galima gauti. Tik reikia pinigų.

Savickas.

Neseniai esame indėję surašę lietuvių nelaisvių. "Darbinin-ko" skaitytojai tame suraše rado saviškių. Jiems pagelbą galite duduoti per nelaisvių šelpimo komitetą. Adresas: Jurgis Savickis, Croix Rouge Danoise, Section Lithuanienne, Copenhagen, Denmark.

Sis atsišaukimas aiškiai liū-dija baisy padėjimą lietuvių nelaisvių Vokietijoje. Šelpimo komitetas turėdamas pinigų, iš Danijos matyt gali duduoti nelaisviams maisto, drabužių ir literatūros.

BOLŠEVIKŲ DUKIMAS.

Londono Times gavo žinią apie tai ką bolševikai padarė Besarabijoje.

Rašo: "Tie, kurie matė Be-sarabiją prieš tai, kuomet bolševikai neturėjo čia viršaus, tai dabar pamatę nepažintų tos turtingos gubernijos. So-džių namai griuvėsiuose, seni medžiai parkuose iškirsti, namai ir bažnyčios išdegtos, galvijai išpjauti, o arklių la-vonai tēko pakeliuose; visa gubernija tai regins nuterio-jimų. Atvykimas Rumunijos kareivių ir gen. Pregar mani-festas apramino gyventojus ir suteikė jiems vilties. Bolševi-kai nesipriešina, o tik pasidu-da tuoj. Bolševikų didžiosios gaujos atsitraukė toli nuo Ki-šinevo linkui Mohilevo guber-nijos rubežių, kur jie tikisi su-siorganizuoti, jei tokia mintis jiems dar gai ineiti galvon. Ži-noma Petrogrado valdžia ban-dys toms gaujoms prigėlbėti susiorganizuoti, idant priduoti šitokią tokią reikšmę pertrauki-mui ryšių su Rumunija.

Drabužius Vokietijoje dabar taiką.

dirba iš popieros. Čieli siūtai pasiduoda tokie, kurie nei Brazilijoje Amazonos miš-kiem neturi audeklo. Oda y-kuose rasta griuvėsiai senoviš-ra didelė rėtenybė. Ir turtin-ko miesto. Dabar rengiama gėji avėja batus su mediniais komisija išstirti tuos griuvė-sius.

Pinigus pasiūnciu i Lietuvą ir Vokietiją.

Per mano tarpininkystę galėsite prigėlbėti badu mirštantiesiems jūsų broliams Lietuvoje ir tremtiniams Vokietijoje.

Pinigus Rusijos pirkite pasmane, nės aš parduodu pagal žemiausį dienos kursą.

Tel. Rich. 340.

Bankierius Juozas Kowaliauskas

111 Salem Street, Boston, Mass.

DARBININKAS

1111 N. So. Boston's užrašai, ketvirtadienis ir savaitinis.

Leidžia Am. Lietuvių Rymo Katalikų Jv. Jausmo

Darbininkų Sąjunga.

Subscription Rates:

Yearly\$3.00

Boston and suburbs\$4.00

6 months\$1.50

Foreign countries yearly\$4.25

"DARBININKAS"

(The Worker)

The Lithuanian tri-weekly paper.

Published every Tuesday, Thursday, and Saturday by St. Joseph's Lithuanian R.C. Association of Labor.

"DARBININKAS"

South Boston, Mass.

342 W. Broadway.

NIEKO NEISPILDE.

Gyvenime yra taip, jog tie,

kurie juo daugiau žada, tuo

mažiau išpildo. Jei koks ge-

šėtininkas daug pradžią, siūlo

neaprašyti pigiai savo daly-

ką, tai žinok, kad jo reikia

saugotis.

Panašiai atsitiko su socia-

listais. Juk nerai ant svieto

tokių žmonių, kurie daugiau

minios žadėtų, kaip socia-

listai. Gi gavę viršų Rusijos

pasirodė baisiausiais žmonijai

nepriteisiais. Apie gražių pri-

žadų pildymą nei kalbos nėra,

o apie naujus rąžėjus ir žu-

nes žinių ateina kasdien. Prie

niekšybių socialistai bolševik-

kai kasdien labiau įsidrąsina.

Žadėjo sustabdyti karę, o iš-

tikro bolševikai platiną kraują

praliejimą ne tik pas save na-

mię, bet ir kultūringoj Finlan-

dijoje. Girdi sulig savo princi-

pų jie privalo visose šalyse pa-

laikyti proletariatą prieš bur-

žuaziją. Nieko nesiekiant jau

apie tai, jog jie liuosudami

proletariatą iš buržuazijos, iš-

stumia jį didesni vargan, bet

tas jų tariamas principas yra

keistas. Jei bolševikai jaučia-

si turi teisę eiti į svetimas ša-

lis "liuosuoti" proletariatą,

tai lygin būdu kaiseris gali

jausti turinčiu teisę kištis į

Rusijos vidurinių reikalus ir

išpūsti bolševikams kailį, su-

grąžinti carui sostą.

Be to pirma pavyzdžių pa-

rodyk, kad bolševikizmas nėra

laime proletariui, tai paskui

visų šalių dori žmonas juos pa-

seks. Bet ikišiol ką tik jie da-

rė, tas išskaidė didžiausią pa-

sibūrelių.

PROLETARIJATAS.

Darbininko niekingas padė-

timas ir jo nenormalieji santy-

kiai su darbdaviu padarė, jog

šiandienai visuomenė suskilo į

dvi dalis, viena kitai priešingi,

nustojusi kita kitai tikėti, su-

siaurusius ir jau sukilusi į ko-

vą.

Jiedvi tarp savęs nelygi.

Viena jų—darbininkai, galingi

savo skaičiumi ir fizikiškai pa-

gė. Kiti gi—darbdaviai, skai-

čiumi mažai, bet galingi savo

turtais ir intaka į visuomenės

platų gyvenimą.

Darbininkai sudaro ištisą

Darbininkas ir salūnas.

Ir dar viena priežastis, kuri

darbininką salūnininku būti

moja, tai yra ši: nors pasil-

sėti.

Geriausios konstrukcijos lo-

komotyva keletą šimtų mylių

perbėgusi reikalauja apdirstoti,

atvėsti. Arba taip, arba pa-

vojus! Nors ji nekaltai, bet

už tai gi mechanikas, kurio

rankoje jos likimas glūdi, apie

tai žino. Tuomet labiau darbi-

ninkui. Grįžkime prie jo.

Kas darbininką iš Lietuvos

stūmė? Tik tas, kad ten jis

jokios vilties pasilinsi nematė.

Atskiti kelt, vėliai gult. Ne-

kartą pasilinsio laika su vadele-

mis rankoje prarymok. Dirbk,

vargk ligi paskutiniam spėkos

šėšeliui. Kol dirbi, turi; ne-

pajėgi dirbti, mesk ir šauktis

iš rankų. Tokias likimas, ne

juokai. Patyres Amerikoje

pasilinsi gūžtą sunėsti galima.

Šalin žerės viską, su asaromis

akys tėvyškę aplėdžia. Šir-

dije, žinoma, noras rusas, sve-

tur kelius centus susivyti, o

tėvynės senus kaulus pasilinsi

parnešti.

Ameriką išnaudoti genijaus

reikia. Gi Lietuvos darbinin-

kui šių gabumų trūksta. Daž-

niausiai noras tėvynę "grį-

žti" tuo patim laivu atgal vje-

nas plaukia. Nauja šalis, nau-

jas gyvenimas, naujos idėjos.

Metas, kitas ir keli, žiūrėk, o

mūsų darbininkas jau ameri-

konikiškai gyvena. Amerikonis

kai mato, amerikoniškai ir pa-

silisti senatvę ieško. Mato,

momentas svarbus, todėl, iš-

anksto prie jo ruošties ima.

Dirba, kruta. Už kelių, kelio-

likos metų, jaučia jau keletą

šimtinių kešenių. Tiek pinigų

gy Lietuvoje—laime; Čia gi,

tik mažo žiū. Vienok, reik

pradėti. Perka namelį. Perka

viens, gal ir antrą; galų

gale mato, visvien vargti rei-

kia. Juk namas duonos neduo-

da; jis tik gyventi padeda. Kai

dabar? Jei turėtų mokslo, ge-

resnį išauklėjimą—tučia bė-

dos? Amerika tokių tėvynę.

Ant nelaimės, jis tokių ypaty-

bių savyje nesuranda. Ta min-

tiš, jogei, ką tik nepradėsi,

mokslo reikia, jam visai arta

atima. Pramonė, berods, tai

vienatinė išieiga būtų. Bet gi,

Dieve mano, tokis dalykas tai

būtų sunkiausi našta ant senų

pečių. Čia prisieis koja-kojon

ir taip sukeltus žmones ima

valdyti ir vesti į "rojų," ku-

rio gėrybėmis naudojasi tik

vieni vadai. To vaizdų reginį

turime šiandienai Rusijoje, kur

darbo žmonės tarp savęs pjaū-

nasi ir žudosi, sukiršinti gud-

ryti pat žmonių "užtarėjų,"

aptėkusių turtais skambiais

krūvinos revoliucijos obalsiais

surinktais iš tų pačių sukiršin-

tų žmonių.

Mūsų "ciicilistų" veikimas

amokiams korektą daryti.

Jo galva, tikra judamoji en-

ciklopėdija, prišėk amžiną

"pasilį," tik tuomet supras-

kas do ponas salūnininkas.

Tai trečia.

Šia klaidinga nuovoka dar-

bininkas sau pasilaj pamatu-

damas, salūnas važiuoja. Nuo

šiol jo gyvenimas stato labai

keblų užklausa, kuria soci-

jalogai be galo galvą laužo.

Kolei kas kur bus, žinia tik

tyk, kaip užsiliko Romos

arena žmonių istorijoje, taip

užsiliks ir salūnininkas. Kaip

apie vieną, taip ir apie kitą

istorijos studentas skaitys ir

būna teis. Deja! Arena buvo

žaislu mechanikai civilizuo-

tos žmonijos; gi salūnas yra

ne kuo kitu, kaip tik krikščio-

niškos civilizacijos mėslynu,

kurį jau senai nušluoti reikė-

jo.

Grįžkime prie temos: klaidin-

gai suprasas pasilais, darbi-

ninką salūnininku padarė.

Pasiliso definicija ne taip

lengvu yra apčiuopti. Nety-

čiomis matai, jogei klaidžioji

filozofijos dirvonuose. Tiek to

dauguma jį vadina judėjimo

apsistojimu. Lai būna ir taip.

Kas mums rūpi—ar darbinin-

kas salūne apsisistojimą atran-

da? Pirm, nei prieisimė prie

to, kaip darbininko apsisistoji-

mas turėtų atrodyti? Kaip vi-

sur, taip čia prisieina svetima,

arba sava opinija vaduotiesi.

Gerian duokime balsą už savi-

škę. Krikščionies darbininko

pasilais turėtų atrodyti taip:

Tai yra laikas, kuriame darbi-

ninkas su darbu kamuotiesi

nerikalaus, o daugiausia

dvasiškame apmąstyme amžli-

ji baigia. Ypė antrą definici-

jos dalį gerai išitėmyti reikia.

Zmogus ne mašina. Zmogus

ne gyvūlis. Zmogus antspaun-

da—visam pasauliui aiškiau-

si. Zmogų sutvėrė Dievas.

Prie Dievo jam grįžti reikia.

Taip, arba didžiausio likimo ka-

titastro tik dabar prasideda.

Kitaip sakant, kiekvienas žmo-

gus nelaimės saugojasi. Dar-

bininkas šiame atvejuje gali

būti pavyzdžiui kitiems. Darbo

pavojus jį taip išaušina. Kaip

gi atrodytų, jei darbininkas

pavojui, nuo kurio visą gyve-

nimą bėgo, dabar senas savo

rankas jam ištiestų? Kur gi

čia ieškotum skirtumo žmo-

gaus ir gyvulio tarpe? Jei tik

doroje nusmukęs. "ciicilikas"

taip galvoti nori.

Darbininko pasilį prieš a-

kis turint, klysti negali, kad

jis salūno "pasilįsje" skau-

tišakojusi, aprūpinta tobuliau-

iomis mašinomis, savo tobu-

liu mechanizmu judinanti ne

vien pasaulio pramonę, bet da-

rauti savo intaką į socialų jo

gyvenimą, į valstybinius san-

tikius ir tt.

Apaičiose gi to luomo sukasi

smulkioji pramonė. Čia darbi-

davių padėjimas kartais būna

ne tampa. Nesutikimai tarp

darbininko ir darbdavio am-

žiaus buvo. Tebuose, Egipto

žemėje, XIV šimtmetyje prieš

Kristaus atėjimą darbininkai

sukeldavo krūvinas revoliucijas

ir streikus už tai, kad

jiems mažindavo algas ir jas

laiku neišmokėdavo. Vėlyves-

niais laikotarpiais vergai su-

keldavo baisiausius maištus,

kad nusikratyti vergijos ir iš-

naudojimo darbe. Kristaus

mokslo paskelbė žmogaus

liuosybę, bet valstybinis gy-

venimas tam principui neleido

įsigyventi kaip reikia. Vi-

soks progresas žmonių po

ši dienai nesutaukė visiškai

darbininką su darbdaviu, tik iš

dalis prisidėjo prie pagerini-

mo darbininko būvio, prie iš-

gavimo kiek teisingesnės al-

gos.

Galutinas nustatymas santi-

kių tarp darbdavio ir darbinin-

ko dar priešakyje. Nustaty-

mas tų santykių visuomenėje

reikalauja plataus darbo ir at-

sidėjimo. Klaidinga yra ma-

nyti, kad visas dalykas čia ei-

na vien prie to, kad surasti

tinkamą teisingą algą darbi-

ninkui fabrike. Ir fabrika ir

mokamoji alga nuo daugelio

visokių kitokių dalykų pri-

klauso. Pramonijos darbinin-

ko būvio klausimas tai tik da-

lis darbininkiško visuomenėje

klausimo. Jis liečia žemdir-

biystę, amatus, vaizbą ir pre-

kybą. Darbininko būvis pri-

klauso ir nuo to, kokie doros

principai remia socialų gyveni-

imą, koks viešpatuoja moks-

las apie valstybinę tvarką, kuo

remiama šalies teisdyystė, iš

Kas girdėti lietuvių kolonijose.

LAWRENCE, MASS.

Rengiasi prie Laisvės šventės

Nedėlioje tuoj po sumos įvyko lietuvių katalikų susirinkimas Šv. Pranciškaus parapijos šventinėje. Kun. Pr. A. Virmanskis padavė susirinkusiems aptarti, kaip ši metų šioj kolonijoj bus švenčiama Tautiška šventė ir Laisvės šventė. Vienbalsiai nutarta iškilmingai apvaidinti Tautos šventę su iškilmingomis pamaldomis ir dideliomis prakalbomis. Kad tą darbą gerai išgarsintų tarpe vietinių ir šioj kolonijoj lietuvių buvo išrinkta presos komisija iš pp. Tamošiaus Skusevičiaus ir Jono J. Ramanausko.

Toliau į rengimo komisiją išrinktas p. Antanas Petrūnas, aušul veikėjas ir vietinio Tautos Fondo skyriaus pirm., vietinis vargonininkas p. Antanas Grigoraitis ir p. Vladas Busilas. Toji komisija suras tinkamą šventinę prakalboms, tiksliai kvies gerą kalbėtoją ir surengs programą viso apvaidinimo.

Toliau nutarta kviešti vietines dr. jas prisidėti prie šio apvaidinimo. Toms „dr. joms“ bus pasiūstyti pakvietimai prisidėti prie prakalbos darbo.

Manoma, kad nei vienas lietuvis Lawrence'o neatsisakys dalyvauti šioje šventėje, nes dar pirmas kartas, kada mes vietiniai lietuvių galime ir kruvą sueti ir pakelti savo balsą kas link Lietuvos likimo.

Tamošius Skusevičius, J. J. Ramanauskas.

LAWRENCE, MASS.

Žodis p. Z. Jankauskui.

Zigmaj, nors turi pakaušį pilką, bet vis dar manėsi, kad toje tamstos pikoje galvoje liko nors šiek tiek proto, bet tamstos užsiuolimas „Atteityje“ parodo, kad pas tamstą proto tiek, kiek plaukų.

Pirmiausiai tamsta sakai, kad aš neteisėbė rašiau „Darbininke“ ir „Drauge“, kada pranešiau būk tamsta būsi „nežalėžnos“, „gazietos“ redaktorius. Tai pakrapštyk savo pakaušį ir pasistengk, gal atsiminsi, kada nors mokslivui apie tą dalyką kalbėjai. Juk pats sakei, būk Mickus kvietęs tamstą į redaktorių, bet tikrai nežinojai ar apsimiti ar ne, del to kad turis daug darbo. Prie to dar pridurei, kad tamstai ta vieta tikty ir gan gerai galėtum ir norėtum redaktoriauti.

Vėl tamsta užmetinėji, būk tai neteisėbė, kad sandariečiai stengiasi Mickų ir jo nezaletininkus palaikyti. Bet štai žmonės mato kaip Lawrence'o sandariečiai, tarpe kurių tamsta užimi svarbią vietą, rengia šioj prakalboms, platina jo „gazietą“, stiega jam knygyną ir net sunaudoja vietinį Šelpimo Komitetą, kaip į ranką del gavimo daugiau parapijonų Mickui. Prie to dar tamstos paties žodžiai minėtoje korespondencijoje aiškiausiai parodo. Neveltui juk suvirš dvi špaltas pripylė išgirdamas ir reklamuodamas nezaletininkus ir tų jų Mickų.

Štai tamstos paties žodžiai parodo. Vienoje vietoje rašai: „Iš principo sandariečiai toleruoja, arba, kitaip sakant, nepaiso tikėjimo“ o kelias eilutes toliau jau rašai, „sandariečiai priims tuos kunigus ar parapijas, kurie dabiau išpažins, toleruos ir ves žmones prie demokratijos.“ Štai kodėl sandariečiai turi didesnę palankumą prie „Lietuvių Tautos Katalikų Bažnyčios.“ Mat drauguti vienoje vietoje sakei sandariečiai nesikiša prie tikėjimo o kitoje vietoje sakote, kad remia nezaletininkus. Tai kur tie jūsų principai? Tai gi ir aš tą faktą parodžiau savo korespondencijoje. „Darbi-

ninke“ ir „Drauge.“ Už to fakto paskelbimą tai ir vadina mane šmeižiku. Tai kur tamstos protas? Kodos turtumel suprastai šiek tiek daugiau, negu paprastas kaimo bernas.

Dar sakei, kad jūs remiat „tuos kunigus ar parapijas, kurie daugiau išpažins, toleruos, ir ves žmones prie Demokratijos.“ Tas aiškiai parodo kiek tamstai suprantai apie tikėjimą. Juk tikėjimas arba Bažnyčia tai nėra politiška partija. Jos užduotis yra vesti žmones prie Dievo pirmiausiai, o toliau ir prie to kas pagerins žmonių buvį ant šio pasaulio. Jūs remiat nezaletininkus del to, kad jie Dievą visai atmetė į šalį arba pasinaudoja Dievu kaip įrankiu vedimui žmonių prie didesnio ištvirkimo. Kur jūsų gėda ir prisipažinti, kad jūs remiat šarlatanus ir veidmainius, kaip nezaletininkus.

Toliau dar aiškiau parodai, ką jūs sandariečiai manote, kada sakei, „Sandara remia bažnyčias, kurios neskelbs apie dangų ir pекlą.“ Mat kas jums rūpi. Vėsdami išgverusį gyvenimą gerai žinojate, kad dangus yra ne del jūsų. Aš nerašinėju šiuos faktus ir neparstatinėju žmones del to, kad aš jums noriu patuoti kelią į pragarą. Ne, jūs keliaukite sveiki, jei jūs norite, bet jūs neturite tiesos apgaudinėti žmones ir paslėpti teisybę nuo tų, kurie nori teisybę matyti ir nemori taip palaidai gyventi, kaip jūs kad gyvenat.

Zigmaj, man sakei, „nekalbėk netiesiai prieš artimą savo“, tas labai gerai ir to aš visados prisilaikau kaip viršų faktai parodo, bet taipgi pildau ir kitą įsakymą: „klystantį ant gero kelio atvesk“, o jūs su savo sandariečiais tai sakote, „klystantį tai dar daugiau paklaidinkim, kad jis niekados ant gero kelio nesugrįžtų.“

Zigmaj, tu apie mane rašai, „Jai tikėjimas yra tik laikina skraistė.“ O, kaip, Zigmaj, apie tą žinai? Ar gali mano širdį matyti? Ne manyk, kad mes visi esame tokie veidmainiai kaip tamstos sėbrai ir pats. O jei iš tikro tokis būčiau, kaip tamstelė rašai, tai seniai būčiau prie tautininkų prisirašęs ir būčiau „fain“ Sandaros narys.

Toliau rašai, „Sandaros nariai yra rimti žmonės, kuriuos nelengva yra bile kam pasikinkyti.“ Jei jie visi yra tokie rimti kaip tamsta ir taip sunku yra juos pasikinkyti, kaip kad sunku buvo Mickui pasikinkyti Norkų, tai jai „good-night“, su tokiu rimtumu.

Dar, Zigmaj, man patari nesikišti į Lawrence'o žmonių gyvenimą, nes sako busi išvytas kaip iš kitų miestų būk buvau prašalintas. Tokį patarimą, Zigmaj, gali sau pasilikti. Žinoma jums būtų daug geriau jai nebūtų tokių žmonių Lawrence, kuriems rūpi tikra žmonių gerovė ir kurie pasišvenčia save žmones suklaidintus ant gero kelio atvesti, kurie nori žmonėms pasakyti ir nurodyti kur yra tikroji teisybė. Jei tokių ne būtu, tai žinoma jūs „geštas“ būtų geresnis. Tada ta Jankausko, Mickaus ir Norkaus „traicė“ valdytų Lawrence lietuvių. Tokie užsiuolimai, kaip tamstos tai paprastas dalykas ir mane visai nenubaidys nuo darbo. Gaila dėti visas savo pastangas, bet kur reikės žmones mokinti ir vesti prie apšvietos, tai ten ir Jona Kėrą atrasite ar jums tas patiks ar ne. Jonas Kėras netarnauja parsišavėliams tautininkams nei šarlatanams nezaletininkams.

Zigmaj, tu šauki, kad pas mane nėra teisybės. Bet iš-

tikrųjų ar suprantai, kas tai yra teisybė? Gal tamsta kaip geras bedievis ir tautininkas laikais materialistų arba pragmatistų nuomonės, kad teisybė yra nepastovus dalykas. Kas tamstai patinka at-

ba tamstai išie ant gero, tai teisybė. Tokiu būdu, jei koks žmogus tamstai nepatinka ir būty geriau, kad jo nebūtų, tai jeigu ji nugalabintum, tai būtų, teisingas dalykas. Žinoma, jei tokių principų laikais, tai mano korespondencijos nėra teisingos.

Zigmaj, klysti kada mane priskaitai prie Jėgųjų narių. Neai juo. Čia aiškiai pasirodai meluojas.

Neturiu noro tamsta, Zigmaj, mokinti, bet kaipp geram draugui turiu duoti vieną patarimą. Atsimink patį pamatinį tikrosios etikos principą, kuris yra, „Do good and avoid evil.“ Tada niekas tamstai per laikraščius neišneštinės, bet skaitys tamstą rimtu ir praklaui vyzu ir atiduos, kas priguli.

Jonas Kėras.

SCRANTON, PA.

Vasario 1 d. 4:30 val. iš ryto įgriuvo Janušausko salinukas. Tas atsitiko del mainų apačioje. Įgriuvo žemyn 10 pėdų. Savininkas tapo sužeistas.

Del anglių stokos panedėliais čia bizonai ir saliniai uždaryti. Lempos nedegamos be 7:00 val. vak. Ant mainų gyvename, o anglių neturime. Išleina taip lyg po vandeni braidytum ir gerti neturėtum ko.

Šv. Jurgio parapijos choras rengia didelę pramogą vasario 11 d.

Aiporko Juozas.

LAWRENCE, MASS.

Jurgio Krivo mirtis.

Jurgis Krivas susilaukė netikėtos mirties. Parėjęs iš darbo nusigudrė turis šone baltą skausmą. Pasaukė daktarą, kuris pranešė ligos vardą—appendicitis. Padarė operaciją. Į trečią dieną po operacijai—nedėlioje 4:30 iš ryto pasimirė.

Vėlonis pasirgo tik laiką atlikti savo tikybinės apeigas. Jis viešai pasakė, kad jeigu išgytų, nebegrįš prie nezaletininkų organizacijų ir iki mirčiai būsių vienybėje su tikrąja bažnyčia.

Sermonys buvo jo namuose, 55 Brook St. Žmonių minios jį ten lankė tris dienas. Nariai šv. Laurino dr. jos nuolat jį lankė, nes ir jis priklausė prie jos. Piliiečių Klubo nariai taipgi dabojo jo kūną, nes jis buvo klubo nariu. Švento Pranciškaus parapijos choras, prie kurio abidvi vėlonio duterys priklauso, atlaikė sermonis in corpore. Buvo suaukota daug gėlių.

Laidotuvės buvo sausio 30. Prieš dešimtą kunigas Virmanskis atvažiavo į namus pasitikti. Laikė mišių giedojo vargonininkai iš Lawrence ir Lowellio ir vietinis choras. Kun. V. pasakė pamokslą, primindamas tvirtą krikščionišką idėją, kad svarbiausiu dalyku žmogui yra tai būti pas Dievą—išganytu.

Jurgis Krivas paeina iš Suvalkų gub., Seinų pav., Liškaus. Gyveno Lawrence apie 15 metų. Paliko Lawrence pačią, dvi dukteris paatgusias ir du sūnus: vieną 12 metų kitą 9 m. Paliko ir brlį, kuris gyvena New Yorke.

Žynius.

WILSON, PA.

Vasario 3 d. iš Homestead, Pa. buvo atvykęs Vydų 11 kp. choras. Atvaizdo veikalą „Karas Metu.“ Buvo dainų ir deklamacijų. Labai daliai dainavo chorą, p. Nekrašo vedamas. Žmonių salėj buvo dang. Svečias.

PRISIDĖKITE PRIE SU-
RADIMO 5000 NAUJŲ SKA-
TYTOJŲ „DARBININKUI“

Stebėtini Dievo keliai.

(Vertimas.)

Seimynoje N., kuri gyvena už puikių Krakovos apylinkių, atsitiko nelaimė. Vienatinis sūnus, kuriam tėvai davė valią ir liguosybę visuose atvejuose, įsipainiojo į nemalonę pinksle. Politiniai kurstytojai sugėbėjo pavilioti gabų moksleivį ir intraukti į jų avantūrų reikalus. To visko pasekmė buvo ta, kad revoliucijos 1848 m. jis daug knūmį pradiškė. Tik akuliu pagėmimu išsigėbėjo teismo nuosprendžio išstarmė. Ir kaip vėliau tėvai dasižinojo, tai jis pabėgo į Ameriką. Tėvas, rūstus, bet užsitarnavęs valdininkas, apreiškė, kad nuo to laiko, Pranulis nebeasas jo sūnum.

Nuo tos valandos metais ir nuolatimais apsunkti tėvai vienį sau gyvena, su vien tik tuo dadejimu, kad savo širdyje turėjo neisgydomą žaizdą, kuri be perstojoimo čulps tėvo gyvenimo spēkas ir tuo skubiau priartino jį prie karsto. Dar metams nesukakus, jo akys negailestingoji mirtis jau užmerkė, paliekant patį be tam tikro aprūpinimo gyvenimui, nes turį, koki turėjo, buvo išleide ant sūnaus.

Bet gi našlė N., nemusiminė; buvo ji dar gan tvirta ir surado sau užsiėmimą. Kiekvieną skatiką sutaupintą jį laikė del savo sūnaus. O, motiniškoji meilė, kaip iškilį esi ir šventą! Ištikrųjų tai Dieviškos meilės atspindžiu, kurs viską perkendė ir viską atleiddia. Tu esi toji brangenybė, kurią su savim paėmė po išgimui iš Rojans į šią ašarų pakalnę!

Laikas ėjo savo keliu, o motina, nieko negirdėdama nuo savo sūnaus, vienkoki neliaujamai tikėjo, kad jis sugrįš prie jos kada nors. Sugrįž, gal sergantis ir beturtis, gal tieskos prieglaudą ir ramybės toje širdyje, kuri neperstojaiančiai ir ištikimiausiai plaka del jos vaiko.

— Nevilk mažes, gydytojaui; aš jaučiu, kad artinasi galas.

Senutė, prašinė, prastoje triboje, gulinti ant senos kanapės, kalbėjo tų žodžių gydytojui, kurs užjausdamas ją neapleido jos vienos.

— Bet gi, — atakė gydytojas, — kaip ilgai žmogus gyvena, tol neturi praeiti vilties.

— Vilties! — tarė pusbalčiai. — Taip, ji tik viena paliko žmogų. — Ir atsigrėždama į gydytoją toliau tęsė: — Meldžiu, pasakykite man teisybę! Del manes, senos moteriškos, mirtis juk nėra baisi ir žinan, kad reikia mirti ir mano dienos jau suskaitytos.

— Visi esame Dievo rankose, — atsakė pastoviai gydytojas ir užjaučiantis jos paklausė: — Ar tamsta kartais neturi giminių, vaikų?

— Nieko čia nemuriu, — tarė tykliai. — Bet gi, jeigu tamsta būtų toks malonus man patarnauti, tai melsčiau pasaukti prie manės Tėvą Anzelmą iš Benediktinų; malonėčiau su juo pasikalbėti.

Visa nusilpusi, nutylė ir dėdama išdžiuvusią ranką ant siilpos ir drebančios krūtinės, — meldžiančiai žvilgniu žiūrėjo į gydytoją.

— Ištikrųjų, — atsiliepė gydytojas, — tuojau nueisiu ir pakviėsiu jį į čia pribūti. Tik tuo tarpu būkite rami ir vengkite besirūpinusi. — Taręs tai, gydytojas išėjo, o ligonė su skaudancia šypsa išlydėjo jį savo akimis.

— Jis, gi jau nieko man nepagalbės! — atsiduso. — Noriai numirčiau; jeigu tik bent sykį galėčiau dar pamatyti savo sūnų, Pranutį. Bet, tiesie man Dievo valia!

— Ar Tėvas Anzelmas neužimtas? — užklausė gydytojas Pol'is, pribuvęs į vienuolio gyvenimą.

Nesenas dar vienuolis, malonus, gan augalotas, juodu, perimantį akių ir garbingo veido, maloniai atsakė:

— Tėvas Anzelmas tik-tą išėjo, pasauktas, bet gal galėčiau atlikti tamstos reikalavimą. Pirm keliu dienų pribūvau iš Amerikos misijų reikaluose.

— Čia eina apie dvasišką suraminimą del vienos mirštančios senutės, — tarė gydytojas; — išsiirudo man, kad ji ilgai negyvens; bent valandą gali mirti. Jos antrašas yra: Karolio gatvė, No. 5.

— Tuojau paskubinsiu, ponas gydytojaui.

— Širdingai ačiū gerbiamajam Tėvui.

Trumpas vakaras baigėsi ir sutema, palengva, šešėlio mažą grįtelę, į kurią inžengė vienuolis. Ir kuomet jis stoji prie lovos, sergančioji su intempimu jį atsikreipė ir silpnu balsu tarė:

— Širdingai ačiū gerbiamajam Tėvui už trūšą; turiu aš vieną meldimą, pirm nuo Dievas pasauks mane.

— Meldžiu sakyti; noriai išpildysiu, kiek galėsiu.

— Eina apie mano sūnų, — pratarė senutė.

Ant to atsiminimo jos veidas tuojau išsigiedrojo, o silpnos akys staiga nuvėto.

— Buvo tai vienatinis mūsų vaikas, mūsų laimė; nieko del jo nesigailėjome. Vaikas buvo malonus, tai-gi suteikdavu mums džiaugsmą.

Su pasijudimu pertraukė kalbą, o ašara nuriedėjo per išblýskusį jos veidą; lyg pasinėrusi į gilų miegą žiūrėjo prieš save. Matomai dar sykį atgijo jos širdyje laikai, kuomet vaikas dar buvo tyras ir nekalts, kuomet tai tėvų namai užteko ir užtektinai buvo del jo visas pasaulis. Po valandėlį — gi pradėjo toliau tęsti:

— Buvo tai laimingai laikai, kada mūsų sūnus visai prigulėjo prie mūsų. Nebūtumėm jo mainę už karaliaus vainiką, už jo turtus! — Bet laimė subirsta, kaip stiklas; mūsų laimė subiro ir nuėjo į trupučius!

Praradome vaiką, ne per mirtį, ne; tik per gyvenimą, taip, per viliojantį, laisvą, palaidą gyvenimą, kurs tiek daug jautuomenės intraukia ir prasiakaltingą klana.

Jos balsas drebojo, krutinė gyvian kilmioje ir puole; tik pertraukomais, atsilėpusi, galėjo toliau kalbėti:

— Turėjo apleisti mūsų šalį; nieko apie jį negirdėjome. Susikrimitas nuvarė vyrą į kapus; palikau pati viena. Tik sykį, vieną sykį apie jį girdėjau. Vėlonies draugas, kurs buvo sugrįžęs iš Amerikos, sakė, kad jį tenai matė. Prastai jam ėjosi; nedateklus padarė jį dar labiau užmirštinėsiu, susirūpinusi. — Rašiau jam laišką ir meldžiau,

kad sugrįžtų prie motinos, bet nuo jo neapturėjau nieko ir nebegirdėjau. — O vienok koks tai balsas vis man kalbėjo, kad jis dar gyvas. Laukiau iš metų į metus, kad sugrįžtų. Bet gi buvo kitoks skirimas.

Sergančioji vėl nutilo ant valandėlės, atsilėpdama oro, o vienuolis tyliai sėdėjo ir klausėsi. Paskui su ašriu intempimu vėl pradėjo kalbėti:

— Maniau, kad sūnus užmerks mano akis. — Dievas gi kitaip parėdė, bet nenoriu tam priešintis. O gerbiama Tėvas tegu apie jį dasižino ir kaip jį suras, tai pasakykite, kad aš jį laiminu ir inteikite jam tuos drabučius, kuriuos del jo sutaupiau, darbdama dieną ir naktį. Kad ir labai praškalto, tai vis-gi mano sūnus, o motinos kirdis užmiršta, neatmena, atleiddia viską!

Sėdėjo abi ranki ir meldėsi. O ištartieji mirštančios žodžiai perėmė vienuolį kokiais tai įstabiais įspūdziais. Bet-gi valdė save ir priftūrė savyje kokius tai jausmus ir prisilenkė prie ligonės, bet negalėjo aiškiai matyti jos veido, nes gan tamsu jau buvo.

— Ar Tėvas išpildys mano meldimą? — tarė senutė silpstantiu balsu.

Vienuolis gi iškiliai prižadėjo:

— Taip, prižadu. Bet, kaip-gi vadinasi tamstos sūnus?

— Pranas Romeravičė.

— Motin! Tai aš juo esu! — pasaukė jaunas vienuolis ir palėpė veidą rankose.

— Kaip tai? Mano sūnus?

Motina priėmė paskutinius sakramentus iš sūnaus rankų; paskui jis ilgai meldėsi sykiu su motina ir pagalios tarė:

— Motin, palaiminkie mane!

Ir lyg saulės spinduliai palietė mirštančiąją motiną. Akys pusiau primerktos, atsivėrė ir ištriško iš jų meilė ir laimė; intempiančiai pakėlė ranką ir darydama kryžiaus ženklą, lyg asmuo iš kito pasaulio, pratarė:

— Laiminu tave vardan Dievo Tėvo ir Sūnaus ir Švento-sios Dvasios. Amen.

Tamsa lengvu, tamsiu šešėliu apglobė numirusios motinos veidą ir sūnaus galvą, kurs mirties valandoje surado myliančią, vienatiniai ištikimą ant šios žemės širdį: motinos širdį.

A. MATUTIS.

Tėvučių žemė.

Tėvučių žeme! tau giesmės giedosiu
Galinga senovė, didvyrius, vadus,
Ir griuvėsius tavo, ir tavo kapus —
Su ašara skausmo ašai apraudosiu!

Tėvučių žeme! suteik tu man galdę,
Kad mano giesmelės skambėtų šaldžiai,
Pajudintų širdis vientaučių grandžiai —
J meilę tėvynės palenktų jų valią!

DAGILĖLIS.

NEWARK, N. J.

Sausio 27 d. 1913 m. T. Fondo 1-mas skyrius laikė mėnesinį susirinkimą šv. Jurgio parapijos salėje. Į susirinkimą atsilankė gana skaitlinga narių ir daug kas gero nutarta. Buvo mokėjimas mėnesinių. Sumokėjo išviso \$40.75. Ir priširė 5 nariai ir užsimokėjo mėn. mokėstis: Kun. E. Budrevičius \$1.00, A. S. Trečiokas \$1.00, K. Galauskas 50c., V. Pankštaitis 25c. ir S. Venckus 10c.

Tebeplaukia Kalėdų dovanos del Lietuvos Laisvės. Štai da apdovanojo SLRKA. 36 kp. iš išdo \$5.00 ir Ig. Vaškevičius \$5.00. Seniau buvo paskelbta iplaukos Kalėdų dovanų \$348.67; da prisidėjo \$10.00; tai-gi išviso Kalėdų dovanų \$358.67.

Paskiaus buvo renkama T. Fondo Komisija. Pateko: kun. E. Budrevičius, St. Franis, K. Vaškevičius, Paskui, nutarta statyti veikalą: „Gims tautos genijus.“ Surengimui to veikal-o išrinko A. Pempę ir r. J. Liudvinaitį.

Tautos šventėje kovo 4 d. bus garsus kalbėtojas p. K. Pakštaitis. Prakalbos bus kovo 4 d. 1 val. po pietų šv. Jurgio dr. jos salėj. Prie surengimo programo tai dienai išrinkta komisija: p. ni P. Radzevičienė, J. J. Liudvinaitis ir J. Žemaitis.

T. Fondo 1 skyr. rengia lietuvišką jomarką, kuris įvyks kovo 10, 12 ir 13 dd. Susirinkimas pritarė šaukiamam vi-suotinam seimui.

J. J. L.

MINERSVILLE, PA.

Vasario 2 d. mainierių salėje Lietuvos Vydų 39 kuopa surengė vakarą. Lošė dvi komedijas „Kas baltys“ ir „Gudrus kvailys.“ Pradžioje mažų mergaičių choras padainavo. Po tam prasidėjo lošimas. Jurgio rolė lošė Kazys Staponaitis, Aldonas—Kastė Dabirienė, a-

D. Antanavičius.

BALTIMORE, MD.

Sausio 27 buvo LDS. 30 kp. susirinkimas. P. Bučnis padavė sumanytą, kad skandina-me susirinkime būtų apkalbama kas tai yra civilizacija. Pri-sirašė P. Širvila.

